

2009. augusztus. 20.

**Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Ünneplő közösség!**

(Szent) István király eredetileg *Vajk* néven született 975. táján és 1038. augusztus 15-én halt meg. Ő az első keresztény magyar király, aki a Kárpát-medence magyar törzseit vagy fegyverrel, vagy békés úton hajtotta uralma alá, a lázadásokat pedig leverte. Uralkodása alatt a magyar törzsek szövetségéből létrehozta az egész Kárpát-medencére kiterjedő keresztény magyar államot és az ezer éves magyar törvénytár az általa alkotott törvényekkel kezdődik. Ő szervezte meg a magyar keresztény egyházat, nevéhez fűződik a tudományosság magyarországi kezdete is.

1038. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján államalapító Szent királyunk Székesfehérvárott a Mennybe emelt Szűz Mária templomában országát a Szent Korona képében a Mennybe emelt Szűz Máriának ajánlotta fel, élete napjának alkonyán. Célja egy, az Ég és Föld között létrejött szerződés megvalósítása volt, mely a Kárpát-medencét Szűz Mária országává tette, úgy hogy ezen a földi hatalmak ne változtathassanak. Ez Szent István tudatos államjogi alkotása.

Kedves Ünneplők!

A Szent István Napjának ma különösen, a nemzetet-összetartó erővel kéne, rendelkeznie. Ennek ellenére, a magyarság megosztottsága talán soha nem volt nagyobb, mint az elmúlt néhány évben és napjainkban. Sokan évről évre hitet teszünk a nemzetromboló megosztottság csökkentése, megszüntetése mellett. Évről évre reméljük, hogy a magyarság vezetői befejezik politikai ámokfutásukat. De egyelőre nincs eredmény. Pedig szeretnénk már nyugodtan, büszkén, emelt fejjel élni. Szeretnénk boldogan, emelkedetten ünnepelni anélkül, hogy egyesek magyarkodással vádolnának bennünket. Szeretnénk, ha ebben a hazában a hatalom az igazat, és csakis az igazat mondaná, nem pedig hazudva vigyorogna az arcunkba. Azt kell elérnünk, hogy a törvény ellen vétőket megbüntessék, mint István korában, de a törvények legyenek igazságosak és ne legyenek kiskapuk senki számára. Továbbá azt, hogy legyen végre valódi közbiztonság. A közpénzeket, a termőföldet, az erdőinket, az édes-vizeinket és más állami vagyont ne lehessen magánkézbe kijátszani. Azt kell elérnünk, hogy ne azt védje a törvény, aki az ellen vét. Azt is, hogy a jogok és kötelességek mindenkire egyformán legyenek érvényesek ebben a hazában.

Sokak szerint ez kortünet, és mindezek ellen nem tehetünk semmit. Pedig a közel húsz évvel ezelőtti rendszerváltáskor nem ezt ígérték, és az ígérték szerint mára mindennek másként kellene lennie. De azonban lehet másként is, hiszen volt már másként. Többek között István korában, amikor mindenkire egyformán vonatkozott a törvény. Ráadásul akkor, amikor külső ellenségek gyűrűjében, belső ellenállás mellett kellett egy új hazát egy új („európai”) kultúrát teremteni.

Egyszerre kellett államot szervezni, törvényt alkotni és rendet teremteni. Időnként tűzzel és vassal. De hogyan sikerülhetett mindez ezer éve, az akkori közállapotok mellett? Úgy, Kedves Jelenlévők, hogy az egyik legfontosabb, - ma úgy mondanánk: peremfeltétel - rendelkezésre állt: az uralkodó jelleme szilárd és megkérdőjelezhetetlen volt. Hiteles volt az uralkodó szava és szándéka, hiszen úgy élt, ahogy azt másoknak hirdette. Kiszámítható, kemény és következetes volt. Könyörtelen, de igazságos.

De milyen is volt közelebbről az a király, aki ezer év múlva is példát tud adni? Ismerhetjük törvényeit, könyvek százai mutatják be életét és a kort, amelyben élt. Amikor a szent király

jellemét, uralkodásának lényegét akarjuk megragadni, fordítsuk figyelmünket fiához Imre herceghez írt Intelmeire.

Ebben a néhány oldalas írásban annyi modern gondolat van, hogy azt jó szívvel ajánlhatjuk a magukat fényező, magukat a nemzet példaképének kikiáltó úgynevezett szabadgondolkodók figyelmébe is.

A mai magyar Parlament minden tagja megszívelhetné azokat a szavakat, amelyek az Intelmekben találhatóak. Azok is, akik a jót keresik, - hogy megerősödjön bennük az elszántság annak követésére -, és azok is, akiknek az erkölcsről csupán annyi elképzelésük van, hogy erkölcsös az, ami nekik jó, és ami az érdekükben való.

Azoknak is meg kell hallaniuk az intést, hogy „légy...mértékletes" akik ma a' szerint kívánják osztani az állami pénzeket, hogy ki mennyire lojális a hatalomhoz. Azoknak is meg kell hallaniuk, hogy „légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen", akik tudatosan hamis adatokat és hamis előrejelzéseket terjesztenek. Akik „soha nem látott jólétről" beszélnek, miközben egyre növekszik a szegények és kisemmizettek, valamint munkanélküliek száma, és Magyarország sereghajtó az európai országok között. De azoknak is meg kellene hallani ezeket a gondolatokat, akik a gyors kilábalás, a gyors felemelkedés lehetőségét ígérik.

Az István-kori Magyarország múltbeli történéseit lassan jobban értjük, mint ami a közelmúltban történt velünk, vagy ami ma történik körülöttünk. Azonban egyet biztosan tudunk, egyet biztosan érzünk: a mai állapotok változásért kiáltanak! Ha bármi keveset tehetünk is a jelen viszonyok megváltoztatására, tegyük meg! Ha mást nem tehetünk, mutassunk jó példát. Hagyjuk a gyűlölködést, és tegyük a dolgunkat, de úgy, hogy a rosszat mindig néven nevezzük.

Kedves Ünneplő Diósjenőiek!

Adjon az Isten nekünk hitet és békességet. Egy nyugodtabb, kiszámíthatóbb, rendezettebb jövőt. Hitet ahhoz, hogy végre meg tudjuk teremteni magunknak és utódainknak a jólétet és a békességet, hiszen a rendszerváltás óta erre várunk. Hitet abban, hogy a határainkon innen és azon túl élő magyar egymásra talál. Adjon Szent István emléke reményt a békére, adjon reményt a nemzeti büszkeség visszaszerzésére, hiszen van mire büszkének lennünk. Adjon alázatot is, hogy értsük, és értelmezni tudjuk mindazt, ami velünk történik. Adjon kitartást és erőt a változtatáshoz. Adjon türelmet, hogy ne ellenséggként tekintsünk ellenfeleinkre és mindazokra, akik a dolgokat másként látják, másként értékelik. Erősítsen meg bennünket az összetartozás érzésében.

Ezen gondolatokkal kívánok Szent István napján további bensőséges ünneplést minden kedves diósjenői és minden Magyar embernek!

Köszönöm, hogy meghallgattak!